

De-acum, iubito

Florinpaun

De-acum, iubito, fi-vom iarăși muritori,
Ni-s stelele umbrite de slava altor stele.
Ah, de care sunt lumești, de care vorbitori,
Timpului cerându-i păcatul să ni-l spele.

De-acum, iubito, nu ne-om și vedea,
Ca altădată, pe firul ploii să nu sui.
La mine nu ți-a fi să-l prinzi a cădea,
Și rătăci-va-se morțiș în calea lui.

Depart de noi, uitării ne-om pâri,
Și mersul învăța-vom iar.
La-mbulzeli de plânsuri ne-a vâri,
Toate ce-s greșite și nu par.

Și-nspre-al neanțului murmur grăbiți,
Purta-om priviri ce ochiul nu-l mai cer,
Ca de-al inimilor of, să ne găsim ferți,
Unde-ale firii frumuseți se trag și pier.

De-acum, iubito, fi-vom iarăși muritori,
Cu aste tulburi mâini, lua-vom să rugăm.
Ah, de care sunt lumești, de care păzitori,
Timpului cerându-i un loc să ni-l săpăm.